

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **R. Č.**
t. č. Věznice – Heřmanice P. O. BOX 2, 713 02 Ostrava 13
zastoupen Mgr. Ing. Janem Zonkem, advokátem
sídlem Sadová 1585/7, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2020, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 28. 5. 2020 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná

zamítla žalobcovy námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 30. 3. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a řečené prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobci zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod, potvrdila.

2. V žalobě žalobce napadenému rozhodnutí vyčítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu. Zejména uvádí, že správní orgány pochybily, když označily epilepsii, kterou žalobce trpí, za nerecidivující, což je v rozporu se skutečností. Dále nedostatečně zhodnotily ostatní žalobcova postižení, tedy konkrétně hemoroidy, arytmií a palpitace srdce, řezné zranění pravé ruky, chronický vertebrogenní algický syndrom, psychické potíže, dnu, chronickou bronchitidu, subdurální hematom a stav po operaci srdce.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce namítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, ponechává posouzení opodstatněnosti žaloby na soudem vyžádaném odborném názoru, primárně ve formě komisionálního posudku Posudkové komise MPSV.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 18. 5. 2020 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce byl posuzován jako zedník. Žalovaná rozhodla dne 30. 3. 2020 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékařky OSSZ Ostrava, vypracovaného dne 12. 2. 2020. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti byl označen anxiózní syndrom, panická ataka v 7/18 bez psychiatrické dispenzarizace. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 5 % na celkových 25 %. Po podání námitek vypracoval lékař ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 7. 5. 2020 nový posudek. V tomto byly jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označeny panické ataky s neurastenickým syndromem. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V. položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 5 % na celkových 25 %.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 1. 12. 2020, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 18. 5. 2020, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře s odborností psychiatrie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle ustanovení § 39 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou jsou panické ataky s neurastenickým syndromem, přičemž se jedná o lehké postižení. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla

stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky zvýšena o 5 % na celkových 25 %.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností psychiatrie, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
10. Při soudním jednání dne 3. 2. 2021 žalobce rozporoval závěr obsažený v řečeném

posudku Posudkové komise MPSV s tím, že rozhodující příčinou zdravotního stavu měla být určena epilepsie, tedy zdravotní postižení dle kapitoly VI., položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Soud stran této otázky nenechal vypracovat doplnění posudku z toho důvodu, že odpověď lze bez nutnosti odborných znalostí seznat již z posudku nynějšího. V tomto se totiž uvádí, že onemocnění epilepsie nebylo dosud u žalobce jednoznačně prokázáno, kdy žádný lékař dosud objektivně epileptický záchvat u posuzovaného neprokázal a EEG vyšetření žalobce nemělo epileptiformní charakter. Záchvaty žalobce pak mohou dle mínění PK MPSV úzce souviset s jeho duševním onemocněním. I ohledně posouzení významu epilepsie pro pokles míry žalobcovy pracovní schopnosti je tedy posudek přesvědčivě a srozumitelně odůvodněný.

11. Žalobce pak rovněž posudku vyčetl jeho nepřezkoumatelnost stran navýšení míry poklesu pracovní schopnosti v důsledku dalších postižení postupem podle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o 5 %. Toto PK odůvodnila stabilizovaným stavem po transplantaci kostní dřeně. Stran ostatních žalobcem uvedených onemocnění se ke každému jednotlivě a se stručným odůvodněním, vyjádřila, proč dané onemocnění není posudkově významné. Soud zde musí dát za pravdu žalobci, že nikoli vždy je řečené odůvodnění plně přezkoumatelné. Je však nutné dodat, že tato dílčí nepřezkoumatelnost stran postupu PK dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nemůže mít vliv na závěr o invaliditě žalobce, neboť ani při nejvyšším možném navýšení míry poklesu pracovní schopnosti podle tohoto ustanovení by nemohlo dojít k překročení zákonem určené hranice invalidity. Sama otázka rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jakož i její hodnocení co do jejího vlivu na pokles pracovní schopnosti je pak plně přezkoumatelné. Soud tedy uzavírá, že přes dílčí nejasnost se posudek jako celek k otázce invalidity žalobce vyjadřuje dostatečně určitě a přesvědčivě, kdy toto bezezbytku platí o skutečnostech rozhodujících (srov. svrchu citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 – 43).
12. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
13. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, protože jeho pracovní schopnost poklesla toliko o 25 %.
14. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobce a je zákonné. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti

je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 3. února 2021

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně